

закъснѣ той. Струва ти се, че е минало много врѣме, като че една цѣла година се е минала. Пъкъ то, само двѣ минути сж се изминали. Извадишъ часовника, погледнешъ, пакъ 10 приберешъ и мислишъ, че много врѣме се е минало. Че коя е нормата на врѣмето? Нѣкога врѣмето ви се вижда много кжсо. Казвате: тази година си отиде като единъ часъ. Значи, въ нашето съзнание има друга мѣрка, съ която ние мѣримъ реалнитѣ нѣща. Сегашното врѣме въ живота не е дѣйствителна мѣрка. То е относителна мѣрка, затова не се спѣвайте съ нея. Казватъ някому: ти трѣбва да работишъ за Бога. Ама нѣмамъ врѣме. Ти се отдавачашъ отъ Бога, нищо повече. Да служишъ на Бога, това нѣма да ти вземе никакво врѣме. Ами че какво ми струва да отправа ума си къмъ Бога? Мислите ли, че Господъ е отъ тия същества, които сж не искрени? Нѣкои като отиватъ при Бога, турятъ си було. Други пакъ си държатъ затулени очитѣ. Не, нѣма да затваряшъ нито очитѣ си, нито ушитѣ си. Нѣкои затварятъ носа, устата си и така отиватъ при Господа, и Господъ като ги види съ затворени уста, знае защо са ги затворили. Защо си затварятъ устата? Защото миришатъ. Такъвъ човѣкъ ще ти каже: извинете, малко съмъ неразположенъ. не мога да говоря. Пъкъ нѣкой си туря памукъ въ ушитѣ, не иска да те слуша. Има